

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/62/2016
Identifikačné číslo spisu:	1313209565
Dátum vydania rozhodnutia:	25.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1313209565.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača, so sídlom v Bratislave, Pri vinohradoch 267, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Kolíková & Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Radvanská 21, proti žalovanej S., bývajúcej v G., K., zastúpenej JUDr. Petrom Belicom, advokátom so sídlom v Bratislave, Konventná 9, o vydanie bezdôvodného obohatenia, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 19C/183/2013, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 22. januára 2015 sp. zn. 10Co/11/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie žalovanej odmieta.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobou podanou dňa 3. júna 2013 na Okresnom súde Bratislava III (ďalej len „prvoinštančný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) sa žalobca domáhal od žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu prijímania sociálnej služby žalovanou bez právneho dôvodu vo výške (po zmene petitu v priebehu konania) 3 648,77 eur s príslušenstvom. Prvoinštančný súd uznesením z 2. októbra 2014 č. k. 19C/183/2013-113 rozhodol o nepripustení zastupovania žalovanej Ing. K. z dôvodu jeho opätovného vystupovania v rôznych veciach. V odôvodnení uviedol, že z jeho evidenčných pomôcok mu je známe opätovné vystupovanie Ing. K. ako zástupcu žalovaných vo veciach, kde žalobcom je Domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača a zároveň, že Ing. K. nie je zapísaný v registri advokátov a svoju činnosť vykonáva odplatne.

2. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej a odvolanie Ing. K. uznesením z 22. januára 2015 sp. zn. 10Co/11/2015 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za vecne správne a zdôraznil, že sám žalovanou zvolený zástupca potvrdil, že vystupuje ako zástupca žalovaných vo viacerých veciach s identickým žalobcom.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“). Dovolanie odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom, ku ktorému malo dôjsť podľa jej názoru nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu. Súd sa podľa jej názoru riadne nevysporiadal s jej argumentmi uvedenými v odvolaní.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu poukazoval na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie tu bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“). Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

6. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas aj naň oprávnenou osobou, dospel k záveru, že podanie žalovanej smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

7. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

8. V preskúmvanej veci dovolateľka napadla dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie okresného súdu. Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O. s. p.

9. Prípustnosť dovolania podľa § 239 O. s. p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž ani o jeden z prípadov prípustnosti dovolania uvedených v tomto ustanovení.

10. Dovolací súd z úradnej povinnosti preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 ods. 1 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania, na ktorú poukazovala dovolateľka a ktorá mala spočívať v odňatí možnosti konať pred súdom tým, že odvolací súd nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie.

11. V zmysle stanoviska Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. decembra 2015 nepreskúmateľnosť rozhodnutia môže len výnimočne zakladať prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., a to ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. O taký prípad však v preskúmvanej veci nešlo.

Tým, že sa odvolací súd stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a výslovne na ne odkázal, bolo potrebné odôvodnenie jeho uznesenia posudzovať v kontexte s odôvodnením uznesenia okresného súdu. Z hľadiska náležitostí vyžadovaných ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. v spojitosti s ustanovením § 167 ods. 2 O. s. p. na riadne odôvodnenie uznesenia je postačujúce, ak súd v odôvodnení stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia. Podľa názoru dovolacieho súdu uznesenie odvolacieho súdu v spojení s uznesením okresného súdu spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p., keďže ním bola daná odpoveď na všetky podstatné otázky týkajúce sa predmetu konania z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci. Sú z nich zrejmé podstatné dôvody, pre ktoré súdy rozhodli tak, ako rozhodli. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením uznesenia okresného súdu v plnom rozsahu a navyše zdôraznil dôvody, pre ktoré súhlasil s rozhodnutím okresného súdu a sám vo svojom odôvodnení zdôraznil aj ďalšiu skutočnosť vyplývajúcu z odvolania žalovanou zvoleného zástupcu, ktorá potvrdzuje právny názor súdu prvej inštancie (strana 3 napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, odsek 6).

12. Žalovaná nedôvodne argumentuje, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že sa súd nevysporiadal so všetkým argumentmi uvedenými v odvolaní ňou zvoleného zástupcu. Za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. totiž nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľky, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo v prejednávanej veci splnené nebolo.

13. Dovolací súd poznamenáva, že pri posudzovaní riadneho odôvodnenia rozhodnutí súdov v základnom konaní sa nezaoberá správnosťou skutkových a právnych záverov v nich obsiahnutých, pretože správnosť dovolaním napadnutého rozsudku by mohol skúmať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

14. So zreteľom na uvedené preto najvyšší súd dovolanie žalovanej podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

15. Výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu neprípustným dovolaním zavinila žalovaná. Principiálne by preto bolo namieste priznanie náhrady trov konania jej protistrane, v prejednávanej veci však možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že trovy žalobcu spojené s vyjadrením jeho zástupkyne k dovolaniu, nemožno považovať za účelné vynaložené na uplatňovanie, resp. bránenie práva, a to vzhľadom na povahu riešeného problému, ktorým bolo zastupovanie žalovanej (§ 251 a § 256 ods. 1 C. s. p. a contrario i za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 C. s. p.).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.